

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਰਾਮ ਕਿਸ਼ ਐਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਥੂਰੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1614.

ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX)— ਐੱਸ. 12— " ਸਮਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ"—ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਤਲਬ, ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਦੇ " ਸਮਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ"—ਕੀ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ— ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ 17 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਸਮਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ—ਕੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਇੱਕ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ - ਕਾਪੀ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ - ਕੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਮਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ" ਸਮੀਕਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 12 ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਠੋਸ

ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਏਜੰਟ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਫੈਸਲਾ 24 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ 28 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਖਰੜ ਵਿਖੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 15 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਖਰੜ ਵਿਖੇ 3 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 5 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 24 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਤੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 19 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ 5 ਮਾਰਚ, 1963 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਸੇਠ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, 4 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਵਧੀਆਂ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਨੇ ਮਿਤੀ 8 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ ਮੱਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਟਰੱਕ ਨੰ. ਪੀ.ਐਨ.ਈ. 4161 ਅਤੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜੇ ਕਿ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵੀਪੀ ਸੂਦ ਅਤੇ ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ , ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੀ, ਪੀ. ਜੈਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ.

ਨਿਰਣਾ

ਦੁਆ , ਜੇ.- ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਛੋਟਾ ਨੁਕਤਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ , ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਮਥੁਰੀ ਦੇਵੀ। ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ 11 ਦਸੰਬਰ 1962 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਧਾਲੀਵਾਲ , ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। 24 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਕੇ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਲਰਕ, ਜੋ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਾਲੀ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 28 ਦਸੰਬਰ 1962 ਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਾਪੀ ਖਰੜ ਵਿਖੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ 15 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਰਕ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ । ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ

ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਲਰਕ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਖਰੜ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ।
ਮੁੱਢਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 19 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਅਤੇ 3 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ , ਜੋ ਕਿ 5 ਮਾਰਚ,
1963 ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ
ਅਪੀਲ 18 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼
ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਨਕਲ
ਲਈ 24 ਦਸੰਬਰ 1962 ਤੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ 1963 ਤੱਕ ਅਤੇ 19 ਫਰਵਰੀ 1963 ਤੋਂ 5 ਮਾਰਚ
ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1963, ਮੁੱਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ,
ਫਿਰ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ 69 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੱਟੀ ਜਾਣੀ ਸੀ
ਅਤੇ 18 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ 17
ਮਾਰਚ, 1963 ਐਤਵਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ
ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਸਿਰਫ 28 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ,
ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ 13 ਫਰਵਰੀ
ਤੱਕ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, 1962 ਜਦੋਂ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਸੀ । ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ
ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਾਂ 3
ਮਾਰਚ, 1963 ਤੱਕ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 5 ਮਾਰਚ, 1963 ਤੱਕ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ
ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ 69 ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ 17 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ
ਐਤਵਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਫ਼ੀ
ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ . ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ
ਤਹਿਤ, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਅਪੀਲ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ
ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ

ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ "ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬੀਤਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ "ਲੋੜੀਂਦਾ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦਾ" ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਕਾਰਨ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਲਰਕ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਪੀ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੂਰੂ ਕਰਨਾ. ਦਰਖਾਸਤ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕਾਪੀ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਾਪੀ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1963, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਤੇ 5 ਮਾਰਚ, 1963, ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ, "ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਲਈ ਚੁਕਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਕਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ

ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ, ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪਰਸ਼ਾਦ ਜੈਨ ਨੇ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅੰਤਿਕਾ ਨੰ. VI ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ, ਜਿਲਦ II, 1934 ਐਡੀਸ਼ਨ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 7 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, *ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ*, ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ, *ਸਦਰ ਨਕਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ*, ਅਤੇ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਤੋਂ ਦਸ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਸੀਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਜਾਂਚ *ਸਦਰ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ* ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਜੋ ਕਾਪੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ, ਨਿੱਜੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਕਾਪੀ ਕਦੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ 'ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਪੀ' ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਨੈਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਜ਼ਰੂਰੀ ਫੀਸ" ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਪੀ ਉਸ ਨੂੰ, ਜੋ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅੱਗੇ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਮਾਂ, ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 12, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 5 ਮਾਰਚ, 1963 ਨੂੰ, ਦੋਵੇਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ 18 ਮਾਰਚ, 1963 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਧਾਰਾ 5, ਭਾਰਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਨਹੀਂ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਥੁਰੀ ਦੇਵੀ, ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੱਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਸਾਰੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਾਂ। ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪੰਜ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ (ਸੀਨੀਅਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ) ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਬਾਰਡੀ ਨੇਟ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਾਗਤ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਰ.ਐਸ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Atul Kumar